ANUL II Nr. 26.

3 LEI EXEMPLARUL

FOCȘANI 20 AUGUST 1926.

SPADA

PRIN ACEST SEMN VOM INVINGE

DEVIZA NOASTRĂ: HRISTOS REGELE NAȚIUNEA

Organul Ligei Apărărei Naționale Creștine — Regionala „Unirea“

ABONAMENTE:
Pentru orășeni . . pe an 150 lei
Pentru săteni . . pe an 100 lei

Cel mai teribil din dușmanii noștri e JIDANUL, care lucrează ca o căriță în întunericul Societăților oculte a Franc-masoneriei.
Dr. N. C. PAULESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BULEV. LASCAR CATARGIU 22.

Intrunirea Marelui Consiliu al L. A. N. C. din Iași de la 15 August 1926

COMUNICAT

Marele Consiliu al L. A. N. C. întrunit astăzi Duminică 15 August 1926 la Iași sub președenția d-lui Prof. A. C. Cuza, dezaprobă în unanimitate campania dusă împotriva Ligei, prin Ziarul «Cuvântul».

Marele Consiliu își exprimă desăvârșita sa încredere în președintele Ligii D-l Prof. A. C. Cuza.

Dăm mai jos numele celor cari au luat parte la Marele consiliu al L. A. N. C. care s'a ținut în zilele de 15 și 16 August 1926, în Sala Ing. Bejan sub Președenția D-lui Prof. Univ. deputatul A. C. Cuza președintele organizației centrale L. A. N. C.

(ss) General I. Tarnoschi, General Doctor Macridescu, General G. Marcu, Dr. N. Păulescu, prof. universitar. I. Găvănescu, prof. Universitar, deputat, dr. Șumuleanu, prof. Universitar, deputat, dr. Valeriu Pop, avocat, deputat, I. Cătuneanu prof. Universitar, Iuniu Lecca deputat, M. P. Florescu, deputat, Paul Iliescu, deputat, dr. Haralamb Vasiliu, deputat, Gh. Cârlan, deputat, G. D. Mileșcu, avocat, Const. Calmuscki, prof. Colonel I. Neculcea, M. Manea, Christache Solomeon, dr. V. Peteu, dr. A. Popescu Vasiliu, Traian Mageru, Prof. Virgil Pau, Em. D. B. Vasiliu, dr. P. Fodor, Remus Iliescu, Ion Gheorghiu, avocat Bălți, dr. T. Cătălin, Victor Ternoveanu, Ing. Bejan, D-r Malaiu prof. Gh. A. Cuza, Petre I. Jecu, G. N. Neștian, Ponca Manea, I. O. Iliescu, Costia Rovine, Const. Pițu, prof. Ing. C. N. Olimer, Zagaria Voronca, G. G. Stroici, G. H. Surlașu, Col Pătrășescu, Comandor Manolescu, Maior A. C. Cristopol, Al. G. Dobreanu, Virgil Petrescu, Gr. Berciu, Ignat Danielevici, Dr. Divdale, Ing. V. I. Gheorghiu, Ilie Gârneață, Mihai Cicleanu.

HOTARARI

L. A. N. C. va candida în alegerile parțiale de la 6 și 12 Septembrie 1926. Candidații Ligii sunt:

Pentru Cameră:

La Bihor Dr. I. FODOR

„ Ialomița E. D. B. VASILIU

Pentru Senat:

La Ilfov Prof. dr. N. Paulescu, la Chișinău General I. Tarnoschi, la Tutova Colonel I. Neculcea, la Buzău prof. Gh. Maxen, R.-Vâlcea se va hotărâ.

Inainte și după 14 August 1914

Propaganda germană — cea mai îndărătnică la noi — pentru care faimosul Gunther cheltuise 35 milioane, îndreptățea pe nemți să creadă că, în cazul cel mai rău, neintrând alături de ei, România va rămânea neutră.

Unii cari au murit și mulți alții cari trăiesc încă pentru care mi-ar trebui un spațiu colosal — o tristă și nesfârșită *carte neagră* — au încasat băgându-se slugi la dușmani, sume cari variau între două sute de mii și două milioane lei, după cum arată clar senzaționala listă Günther.

Pe lângă microbii răpciugei — găsiți în eprubete la consulatul german — cu care vroiau să ne omoare vitele dându-le cea mai îngrozitoare boală, și otrăvuri fulgerătoare, la care nu se cunoșteau contra-otrăvuri, găsite la «Steaua Română», unde în goană le uitaseră spionii — observați bine că era înainte de a se declara răsboiul — ne sufocau zilnic cu așa zisa presă *românească* — în fond cu perciuni și cu talăs. Rând pe rând cumpărară germanii *Seara, Minerva, Ziua, Steagul, La Politique*, etc., care însă aproape toată se vindea cu... chilogramul.

Ca și astăzi când costaforii — care se bocesc de rușine că nu sunt tăiați împrejur — formează «legi», și atunci Isvoranu formase «Liga Poporului» iar Take Policrat, Bogdan-Pitești și compania «Liga Unității Naționale», amândouă germano-file.

România însă după voința unanimă a poporului, a aplicat palma neașteptată pe obrazul hâd, de-o mândrie fără margini, a combinației huno-teutonică. In noaptea de 14 August 1916, armatele noastre rupeau liniile convenționale, de pe-o hartă nedreaptă, Ungurii, neputând ține piept eroicilor soldați, cerură tovarășilor de hoție, germanilor, ajutor. *Kultura* teutonică își trimise reprezentanții dătătorii de moarte — zepelinurile — care-și scuipau ura barbară de-alungul României, semănând groază și ucigând mii de femei și copii nevinovați. Pe străzi se găseau zilnic batiste, bomboane și jucării îmbibate de microbii CIUMEI.

Urmă apoi tragicul calvar al retragerii, când soldații prost îmbrăcați, biciuiți de ploile nesfârșite ale toamnei se strecurau mohorâți, ca niște fantome, pe drumurile pribegiei, spre Moldova. Fără hrană, cu desnădejdea în suflet, întovărășiți de neîndurata mizerie, formară mai târziu barieră din trupurile lor eroice la Mărăsti, Mărășești Oituz...

Cercetașii, floarea inocentă a țărei, într'un gând sublim în măreția-i martirică, muriră vitejește, sacrificându-și viețele care nu prinseseră încă bine rostul lumii, alături de cei care cu pieptul lor, țineau în frâu turbarea cotropitorilor.

Cei rămași în teritoriul ocupat, îndurară cruzimea vandalică a hoardei nesățioase iudeo-teutono-huno-bulgară.

Cei care avuseseră tăria opiniei, îndurară martiriul închisorilor din Germania și Bulgaria, murind parte din ei victime a acestui brutal *Pohod na Sibir*. Calvarul populației din Oltenia, Dobrogea și Muntenia a fost de neînchipuit. Mii de fete și femei între 3 și 105 ani, bătrâni dela 70 de ani în sus, fură *violați*, murind peste 90 la sută (dintre victime). Teribila *kultură* germană dădea roade. Ovreii, dolmeci, hoți și spioni, ne insultau Regele și Națiunea.

Prietenii ruși ne părăsiră. Veni armistițiu, urmat peste puțin de goana turbată a armatei lui Von Mackenzen fugărită de femei, copii și soldați întorși la vatră, cu lovituri în șezut.

Stere, Stoian, A. de Hertz, Tzigara - Samurcaș, Pătrășcanu, Tudor Arghezi & comp., începură să laude vitejia celor dela Siret, a celor cărora cu câteva zile mai înainte, le trimetiau, proza *cușer* scrisă în românește de kamarazii Iudei ei și-ai Kaizerului.

*

Sunt zece ani de atunci. Dușmanul din mijlocul nostru nu și-a primit pedeapsa. Din contră; circumcișii au drepturi ca cei dela Mărășești. Stere și ceilalți complici, se lăfăesc complotând din nou contra Țărei.

Cinstea neamului, călcată în picioare, se sbate în sângele închegat al dreptății, care a murit de mult.

A. Cosma

Am primit pe adresa ziarului lista de subscripție No. 120 a Căminului Cultural Creștin Iași.

Rugăm abonații noștri care doresc să pună o cărămidă la clădirea ce se ridică cu brațele Studenților salahori să trimită obolul lor pe adresa ziarului.

Cetiți și Răspândiți „SPADA“

Insemnările mele

Spada nu ne-a fost încă suprimată. Semn că *fripturiştii* au prea multe ciolane de ros şi nu-şi pot vârâ şi'n alte părţi dinţii!

*

După câte am auzit studenţimea română e foarte indignată de tinerelul candriu, profesor... universitar Ralea. Nu este exclus un nou protest al studenţimei moldovene la reînceperea noului an universitar.

*

In Rusia s'au făcut oarecari schimbări politice. Astfel Zinoview, membru în biroul politic al Partidului Comunist a fost înlocuit de Rudsutak. — Dar vorba românească „ori cu peatra'n cap ori cu capu'n piatră cam tot acolo..."

*

Din cauza şubredei stări financiare din Franţa, care a adus căderea vertiginoasă a francului, o mulţime de străini au găsit ocazia de a năvăli în Paris. Republicanii naţionalişti îi huiduesc zilnic, ca mâine „Liga drepturilor omului" o să protesteze contra Franţei... necivilizate.

*

Leul se ridică spun unii. A ajuns 5,50 francul, aprobă alţii. Profundă eroare. Scade francul *stimabililor*, leul nu se urcă, sau mai bine zis se urcă dar cu frânghia de gât!...

*

Timpurile ne-au dat dreptate. „Liga contra teroarei" a fost arătată în adevărata ei lumină de D-l Eugen Titeanu în „Cuvântul" 20 a.c.

*

Cunoscutul Victor Eftimiu, mare dramaturg (!), mare poet (!), mare cugetător etc. etc., cum il numeşte o parte din public, imbecil, şi presa anumită, scrie intr'un volum („Vorbe... Vorbe... Vorbe!...") de cugetări:

„Scriu pentru galerie, unde sunt oameni tineri care ascultă ce spun actorii; nu scriu pentru staluri, unde sunt măgari bătrâni care se uită la picioarele actriţelor...

Şi când mă gândesc că la şuerat chiar galeria!

*

S'a discutat şi se discută în anumite cotidiane buclucaşa chestie a bacalauriatului. Şi-au dat părerea gazetari de meserie, profesori, elevi şi particulari. Unii au fost pentru, alţii au fost contra. Ceea ce se stie sigur e că peste 60 la sută dintre candidaţi au căzut cu succes! Faptele se explică foarte uşor. Pe deoparte lenea *exemplară a elevului*, pe de alta tembelismul profesorului, ne-a dat rezultatul dezolant care ar trebui să-i pune pe gânduri pe cei în drept.

Am cunoscut, la un liceu din ţară — nu spun localitate, pentru a nu irita nervii prea sensibili a vro'unui dom *Periode*-director — elevi, care în anumite discuţii pe care le-am avut mi-a spus — Sadoveanu, unul din cei mai mari *poeţi* ai noştri... Eminescu, *autorul* lui „Deşteaptăte Române"... Rădulescu-Niger cel mai mare romancier... Victor Eftimiu *genialul dramaturg universal*...

Şi povesteau, făcând mare hazcum X, profesor de chimie dacă vine de 10 ori tot anul, că „par, şivul" de naturale...

Gândiţivă că toate acestea nu se petrec în Patagonia ci la noi. La noi unde cei mai mulţi profesori, discută aproape toată ora în cancelarie şi intră la şursuri când suna de *eşire*, şi atunci mahmuri după nopţi albe. La noi unde profesor de germană e un domn bric, român ca şi tatăl lui Moişi. Dar ce să mai înşir atâtea.

„La noi e putred mărul a zis de „mult poetul. A zis în disperare şi „a murit nebun".

*

Bătrânul patriot care semnează *Archibald* în notele sale de „om necăjit", din timpul ocupaţiei face următoarea profeţie dureros de adevărată, când a aflat că la pacea silită suntem obligaţi să dăm drepturi urmaşilor lui Moise:

„Mâine dacă steaua celor de la Berlin va apune, cum e sentimentul şi convingerea lumei întregi, mâine „comitetul nouei uniuni a organizaţiei evreieşti din Germania", se va disolva, ca ne mai având obiect — dar se va forma comitetul nouei uniuni a organizaţiei evreieşti din Paris, din Londra, din Roma sau din Wastington. Şi neamul românesc, învins sau învingător, nu va putea ajunge la pacea efectivă pentrucă, chiar dacă nu se va mai trage pe nici un front cu tunul, el va avea duşmani pururea sub arme aici, pe *pământeni* — şi, aiurea, pe aliaţii lor din „nouile uniuni de organizaţie".

A. CO.

Un eşec al lui Maurice de Rotschild

Pentru neamul lui Israel, mandatul de deputat e o afacere ca orice afacere, un *gheşeft* cum spun ei şi atâta tot. Aşa-şi zicea şi cunoscutul bancher jidov de meserie, Maurice de Rotschild.

Candidează jupânul într'un judeţ de munte din Franţa anume Hautes-Alpes. Ce-şi zice el: oamenii de munte sunt săraci şi un gologan doi nu le-ar strica. Ei au nevoe de bani şi eu de un mandat. Zis şi făcut, agenţii lui nu căutau să-i laude meritele, căci nu le avea, ei svârleau sunători în dreapta şi stânga reuşind să culeagă un număr de voturi destul de numeroase, ca să l ducă pe jupân taman în parlament. Pe semne că bancherul nostru o fi auzit de consângenii din Pancin, care dădeau jumătate din banc-notă înainte şi jumătate după votare, la acei care votau lista simpatizată de ei. Aceasta la alegerile comunale dar nu le-a reuşit).

Mă rog Rotschild era un om mai experimentat, învârtise multe afaceri şi nu era în stare să învârtă o alegere? Şi'n materie de gheşeft sunt sisteme aşa că până aici i-a mers în plin. Acu încă un hop „validarea". Ei ce te faci acu jupân Maurice? Un text din lege pedepseşte, ca şi la noi — vorba vine — pe cei ce ademenesc pe alegători cu bani sau alte promisiuni în natură. Ce-a zis el, dacă am cumpărat atâtea mii care nu mă cunoşteau de loc, mult mai uşor însă va fi să cumpăr un parlament care-mi cunoaşte puterea. Ca să arăte cât îi poate punga, oferi de fiecare cpa câte un fazan. De astă dată nu-i merse în plin. Fără multe tocmeli parlamentul „francez" îl invalidă. Şi acum jupân Moriţ, îşi muşcă mânele de ciudă să cheltuiască atâta amar de parale şi să nu iasă nimic, măcar 10 la sută, asta nu s'a întâmplat nici odată.

Gh. Muşatin.

Pentru cei de bună credinţă

Curentul de redeşteptare naţională emanat din marile mişcări studenţeşti ce-au frământat viaţa noastră ca popor în ultimi ani şi care creştea văzând cu ochii luând în urmă forma pe care astăzi o are — ca o necesitate evidentă — adică L. A. N. C. a căutat să-şi creeze organe prin care să poată răsufla. Şi-au apărut ziare româneşti fără pretenţii, scrise de ziarişti pentru care ziaristica nu le era meseria.

Aerul infectat de plevuşca galiţiană pornit din rotativele Sărindarului trebuia purificat. Ziarele noastre ne-a făcut serviciul. Au dărmat şi lăsat să se vadă ce era dincolo de culise. Ele au rupt cu un trecut în care tot ce trebuia să crezi era de esenţă jădănească. Prin ziarele cu nume românesc, dar scrise prin pana măcastră a lui Iuda, puteai să vezi condamnaţi toţi cei cu drag de neam şi ridicaţi în slava nemernicii. S'a căutat distrugerea prin binefacerile tiparului, el singur având darul de-a putea reflecta mentalitatea unui popor. Omorând prin tăcere şi când nu era eficace prin bârfire şi înjurie încurajând pe insultători jidanii au distrus pe cei cu drag de neam. In această atmosferă se iveşte purificatorul care nu-i altul de cât mişcarea studenţească.

Din tot un singur merit necontestat de nimeni are: **că studenţimea prin mişcarea ei a scos la iveală problema jidănească punând-o în adevărata lumină.** Onoare studenţimei române. Viitorul va şti să cântărească trecutul de jertfă al celor ce înţelegind pericolul au purces la luptă. *Infruntând chinurile foamei, asprimea iernelor, isgoniţi din căminuri, loviţi cu patul armelor, îmbrânciţi în închisori, au dus mai departe strigătul de durere a celor ce simţeau prăbuşindu-se ţara clădită cu atâtea sacrificii de vieţi.*

Şi zi cu zi armata creştină, armata celor mulţi deposedaţi de bunul lor, au ingroşat rândurile ajungând la lupta din 25 Mai 1926 — cu toate nelegiuirile săvârşite de guvernanţi — peste 120.000 votanţi. Dar marea mulţime a celorlalţi la cât se ridică? Şi ei nu înseamnă nimic?

Acesta-i rodul jertfei tinerei genereţii care cu greu şi-a făcut drum prin mocirla străinismului şi-a indolenţei propriilor noştri fraţi. Trecută la fapte — pentrucă sunt singurile ce pot avea crezare în faţa mulţimei sătulă de vorbe chibzuite — aceleaşi la fiecare alegeri — studenţimea creştină şi-a afirmat cu prisosinţă gândurile care au frământat-o şi-au determinat-o să părăsească calea tăcerei.

Din sat în sat, din casă în casă ducând cuvântul sfânt al redeşteptărei, studentul creştin şi-a făcut datoria faţă de ţara lui, faţă de neamul lui, faţă de bătrânii lui părinţi care-şi pusese întreaga lor nădejde în el. Şi toţi ca unul. Ţara şi neamul singura ţintă a vieţei noastre.

Dar.. din zare nori negri prevestitori a furtună încep să se ridice pe orizontul mişcării noastre. Ambiţiile deşarte şi-au făcut loc. Canaliile care-şi trăesc viaţa lor din sacrificiile noastre lucrează din răsputeri. Lingăii cu temenele au ajuns în rândurile noastre şi astăzi îşi exercită meseria lor ticăloasă de babe întârziate ce duc intriga în casa gospodarilor.

Dar s'o ştie. *Nu vom renunţa la ideia noastră şi cum am sacrificat să ajungem unde suntem vom şti să-i punem la stâlp.* Duşmanul să nu se bucure pentrucă refacem cadrele, iar cei pătrunşi de adevărurile mişcării să-şi grupeze forţele. *Iată ce trebue să ştie creştinii de bună credinţă. Mişcarea am pornit-o din necesitatea rezolvării problemei jidăneşti şi dacă în această mişcare s'au strecurat canalii, îndrăzneala o vor plăti-o.*

I. Blănariu

Cine-o fi ?...

Primesc o scrisoare poştală cu un cuprins telegrafic: prietene, ăsta-i titlul, am făcut cunoştinţă cu un ziarist. Caută de citeşte ziarele, Dimineaţa şi Universul, neouse în semnele citării, unde publică, amicul ziarist.

Cine o fi ciudatul ziarist care dezice pe bietul Bolintineanu; căci nu pot sta împreună pace şi furtună. Cum să poată ziaristul ăla să publice şi în „Dimineaţa" şi în „Universul"? Ori că Bolintineanu a spus o mare minciună, mă rog tot Românul să mă ierte c'am spus, asta, de-altfel n'ci n'o cred, ori că ziaristul nostru e un nebun din cei mulţi de azi cari fac naţionalism jidănesc.

O să-i dăm cred în numărul viitor şi numele ilustrului ziarist.

In'cun exemplar

In seara precedentă zilei în care a apărut „Universul" cu un articol ce-i dă pe faţă părerile unui profesor Universitar despre Stere, să mi ierte gramatica, dacă nu-il pot scrie numele marelui trădător cu literă mare; — după cum am spus în seara precedentă vorbesc cu încă un exemplar ilustru patriot (!) tocmai de d. Stere căruia d. ilustru patriot îi da multă dreptate căci e-o personalitate şi că ce-a făcut acest bărbat n'a fost în stare să facă cel mai bun Român. — Desigur că un Român fie cât de puţin conştient nu putea să facă ce-a făcut Stere, zic eu.

— Nu de asta, dar lui i se datoreşte România Mare.

Şi dacă nu l-am scuipat, e că eram cu faţa intoarsă de la admiratorul lui Stere.

Când spre mai mare uimire citesc în Universul de a doua zi că s'a mai găsit un eşantion pereche cu cel de seara, care aclamă şi apoteozează pe cel mai murdar, ordinar şi vrednic de furie cetăţean român.

M'am resemnat totuşi, aducându-mi aminte că domnul universitar care-i d. Ralea, în dorinţa neinfrântă de-a se releva cu ceva aparte, fie şi prostie cum a făcut şi cu teoria lui, *urâtul în artă*, nu i-a fost greu să comită fărădelegea de-a căta să introducă *nebunia în logică*.

De-acuma însă cred că li s'a împlinit tuturor demagogilor ăstora.

S'a făcut destulă vorbă multă până azi.

Pentru luminarea opiniei publice

Anumita presă din Sărindar şi-a sporit numărul cu ziarul „Cuvântul“.

Dela apariţia ziarui „Cuvântul“ şi până în prezent, c'o deosebită însufieţire urmăream actele scrise în numitul ziar, recomandându-l şi altora ca ziar cu adevărat românesc. Uneori mi-a făcut impresia bine justificată, după felul cum se manifesta în problemele naţionale, că este chiar superior ziarului Universul. Şi cam aceiaş impresie o culegeam şi de la alţi cetitori.

Caracterul şi nota hotărit românească ce şi-o manifesta cu ori ce ocazie făcea ca acest ziar să fie cetit şi răspândit cât mai mult.

Toate zvonurile răspîndite, că ar fi un ziar sub direcţia politică a unui anumit om politic, că ar face jocul unui anumit partid politic şi că nu este un ziar cu scop curat, nu aveau nici o valoare şi se risipeau toate, datorită notei naţionaliste ce prepondera în articolele sale.

Aceasta bine înţeles în ce priveşte apărarea intereselor naţionale în general, când era vorba de apărare prin scris şi mai cu seamă pe cale ziaristică. Aşa ne apăreau ziariştii de la „Cuvântul“.

Adevărul însă, oricât de modificat ar fi tot ese la iveală. Trebuia momentul şi n'a întârziat.

S'au făcut alegerile. S'a deschis parlamentul şi în decursul şedinţelor camerii s'a ivit şi cunoscutul conflict dintre o parte din presă şi cameră.

Era în joc presa jidovască şi fiind şi păharul plin, trebuia să se manifeste şi Cuvântul. Spre uimirea noastră manifestarea a fost contra aşteptărilor.

Dar se termină şedinţele camerei, parlamentul ia vacanţă şi Românii dela Cuvântul, exploatează din când în când. Am început cam ale bănui intenţiile.

De un timp încoace d-lor se manifestă în aşa fel, încât oricare cetitor înţelege că este vorba de crearea unui curent, pretins integral naţionalist şi de distrugere în acelaş timp a L. A. N. C.

Dar cum pentru a impune un curent este neapărată nevoie de elemente hotărâte de mişcare şi cum acest lucru le lipseşte d-lor, după cum le lipseşte tuturor partidelor politice — tinerimea — s'au gândit că e momentul oportun de a da lovitura Ligei Creştine în jurul căreia sunt concentrate toate elementele în jurul căreia se afla tinerimea idealistă.

Şi în ultimul timp a început ofensiva pe faţă. Scopul urmărit nu-şi l'au ajuns. Au perdut cauza prin însuşi clarifcarea ce s'a făcut cu acest prilej.

Articolul d. T. Ecacovici „O explicaţie“ publicat în 4. VIII este foarte limpede. Este sintetic şi sincer. Ne spune totul.

D. T. Enacovici, proprietarul ziarului în chestie, declară pe faţă în mod public că este asociat într'o bancă în calitate de comanditar cu jidanul Reiff.

Demonstrează că nu şi-a legat toată viaţa de jidanul Reiff şi că nici moştenitorii nu şi ia angajat ca slugi lui Reiff ci deocamdată numai pe un an.

Ne dă asigurări d. T. Enacovici că *se simte* foarte bine în compania jidanului şi că va reînoi contractul.

Ne declară că şi până acuma a fost în tovărăşii cu jidanii şi dă chiar şi numele unui galiţian cu care a fost în tovărăşie până în Februarie 1926. Dar mai declară d-lui şi altele. Şi fiindcă prezintă o mare importanţă pentru generaţia nouă în special redau întocmai cuvintele d-sale: . . . . *Nu consider faptul că cineva s'a născut evreu constitue o descalificare, cum crede d. A. C. Cuza, de aceia am fost întotdeauna adversarul d-sale.*

Nu consider că formula „Jos Jidanii“ constitue o reţetă pentru toate boalele de care suferă o societate.

Sunt naţionalist. Sunt contra acelei părţi de Saşi, Unguri, Ucranieni, Evrei care nu vreau să admită ideia de stat naţional român.

Aceasta este politica nostră celor dela „Cuvântul“.

. . . . nu suntem antisemiţi. Suntem naţionalişti integrali.

Sunt prieten cu Saşii, Ungurii, Ucranienii, Evreii cari admit această ideie.

Prin urmare pseudo fasciştii de la Cuvântul declară că nu fac deosebire între Jidan şi Român. Toţi sunt egali. In cazul acesta se pot lua de mână tovarăşii lui Ghelerter.

Reţeta „Jos Jidanii“ nu este bună. Prin urmare sus Jidanii şi să-i păstrăm în ţară.

Incheierea articolului este foarte curioasă, căci noi ştim că a fi naţionalist integral şi a nu fi antisemit nu se poate. A încerca să demonstrezi acest lucru ar însemna, că sau este la mijloc argintul lui Iuda, sau este lipsa celei mai elementare vederi, în politica faţă de venetici.

Iar în ce priveşte afirmarea că există o parte de venetici cari admit ideia de stat naţional român, nu putem decât să ne exprimăm mirarea, faţă de o astfel de bizară afirmaţie.

Cu asemenea concepţie a naţionalismului integral să fie sigri d-nii de la Cuvântul că nu vor ajunge la nimic. Timpul va confirma. Iar zicătoarea bătrânească, spunemi cu cine te însoţeşti, să-ţi spun cine eşti“, se potriveşte foarte bine „Cuvântului“.

Sp. Pilam.

In altă parte a ziarului arătăm cum înţeleg aventurierii fascismului în România să rezolve crizele prin care trecem. Alături de jidani, ruşi, turci, tatari, unguri şi ceilalţi prieteni sinceri şi devotaţi Statului naţional român. Bravo stimabilor. A fost bine că v'aţi demascat cu un ceas ma devreme când opinia publică începuse să vă acorde oarecari încrederea.

Declaraţia lui Enacovici e culmia cinismului. Scurt. Mi-am făcut, îmi fac şi-mi voi face afacerile cu jidanii! Şi sunt naţionalişti integrali!

L. A. N. C. în propagandă

Mândrişca

In ziua de 18 Iulie în nordul jud. Putna, la biserica din satul Mândrişca, situată pe-o culme de deal, într'o poziţie ce stăpâneşte toată valea Siretului, s'a sfinţit 7 drapele de ale L. A. N. C.. La acest serviciu a asistat dl. Deputat Ion Zelea Codreanu, servind ca naş drapelelor însoţit fiind de dl. Christache Solomon, preşedintele organizaţiei jud. Putna, d-nii Colonel Cambureanu, Maior Christopol din partea regionalei „Unirea“ şi de alţi fruntaşi din Focşani. După efectuarea serviciului religios dl. I. Z. Codreanu în faţa mulţimii, printr'un discurs ţinut aproape două ore, a arătat scopul Ligei, însemnătatea celor trei litere H. R. N. de pe steag, ce reprezintă Hristos, Regele şi Naţiunea, deviza noastră şi pentru care luptăm.

La orele 6 ne-am despărţit de fruntaşii satelor în uralele mulţimei, convinsă că numai subt cutele steagurilor tricolore cu Svastica mai e salvarea neamului din ghiarele jidănimii parazitare.

Panciu

In dimineaţa zilei de 20 Iulie (Sf. Ilie), la orele 7 jumătate în două automobile, dl. Deputat I. Z. Codreanu, însoţit de preşed. organizaţiei judeţiene şi de un număr de zece fruntaşi ai Ligei, au luat drumul Panciului unde era anunţată o mare întrunire şi sfinţirea a şase drapele de ale L. A. N. C..

La intrarea în satul Crucea de jos, aştepta un car împodobit cu frunzar, însoţit de dl N. Voinea, vrednicul luptător din Panciu. S'a parcurs drumul până la biserică, unde, după terminarea slujbei, dl. Codreanu a ţinut în faţa mulţimei o predică arătând însemnătatea zilei evidenţiind epoca în care a trăit proorocul Ilie, trimis de Dumnezeu în mijlocul poporului lui Israel pentru a-l întoarce din calea rătăcirii. Pentru neascultarea cuvântului lui Dumnezeu, a arătat pedepsele proorocite de Ilie şi care au venit pe capul Iudeilor. Observă că şi din partea noastră a Creştinilor e o oarecare rătăcire în credinţă, îndepărtându-ne de biserică şi în multe cazuri rupînd chiar legătura tocmai acum când duşmanii lui Hristos urmăresc cu mai multă înverşunare şi chiar cu folos — dovadă Rusia — biserica creştină. După predică s'a sfinţit 6 drapele ale comunelor învecinate Panciului. Fiecare drapel se încredinţa, după sfinţire, de către P. S. Preotul Popescu, preşedintelui comunei respective, cu următoarele: *„Primeşte acest steag sfinţit cu harul lui Dumnezeu, fii vrednic şi mergi în satul tău, adună pe toţi Creştinii sub cutele acestui steag, că în el e mântuirea neamului nostru“.*

In urmă dl Deputat Codreanu explică rostul Ligei şi datoria fiecărui Creştin de a apăra credinţa strămoşească şi pământul nostru drag ameninţat de Jidanii ce-au făcut din Rusia pravoslavnică un cimitir de Creştini.

Dela biserică, într'o completă ordine, mulţimea s'a îndreptat către locul de întrunire. Acolo dl. Codreanu a explicat pe larg întregul program al L. A. N. C., cuprinzând şi mijloacele de rezolvare a problemei jidăneşti.

După terminarea întrunirei în acelaşi ordine s'a mers la locuinţa fruntaşului nostru N. Voinea. In uşă am fost întâmpinaţi de vrednicul şi neobositul luptător Iorgu Moisă, propagandist religios, care, prin câteva cuvinte simţite, mulţumeşte d-lui Codreanu, cu care ocazie îi înmână şi o biblie frumos legată.

In urmă, după ce s'a luat din păr fetiţei Cornelia, fiica d-lui N. Voinea, am părăsit Panciul, luând drumul spre com. Movliţa, unde, în casele d-lui Lupu, eram aşteptaţi cu masa de organizaţia comunală, în frunte cu preşedintele ei dl. Balaci.

Adjud

La ora 2 jumătate am părăsit şi Movliţa, pentrucă eram aşteptaţi de adjudeni în lunca Trotuşului. In întâmpinare au eşit fruntaşii, în cap cu vrednicul luptător preşedintele V. State, urmat de-o mare de capete, cu muzică şi un cor bine organizat. In marşul studenţilor creştini, cu drapelele fâlfâind a zecilor de organisaţii de pe valea Trotuşului şi din Nordul jud. Putna, am fost primiţi de cei ce cred în mântuirea neamului prin mişcarea organismului nou ce este L. A. N. C..

S'au scoborit în luncă, unde P. S. Preotul Pascu a oficiat serviciul divin, sfinţind opt drapele, după care luând cuvântul, a arătat cauzele care au determinat fiinţarea Ligei creştine. Recomandă ca toţi creştinii să se strângă subt cutele acestui steag, în care stă scăparea credinţei strămoşeşti.

In urmă ia cuvântul dl. Deputat I. Z. Codreanu, care printre altele arată că din moşiile rămase neexpropiate, 80 la sută sunt cumpărate de Jidani, că au rămas 100 000 de fruntaşii de linia I neîmproprietăriţi, în schimb s'au împroprietărit peste 70.000 Jidani cu loturi pline. Explică pe larg programul Ligei şi închee că Liga îşi propune soluţionarea acestei probleme, hotăriţi a merge fruntaşii până la sacrificiul de sine.

In aplauzele mulţimei îşi termină cuvântarea, după care părăsind Adjudul, în urale nesfârşite, am luat drumul Focşanilor.

L. A. N. C.

S'a pornit o campanie uriaşă prin toată presa cuşer din întreaga lume ca să se arăte nevinovăţia lui Schwartzbarth asasinul lui Petliura şi în acelaş timp vinovăţia victimei. Presa cuşer vărsă valuri de bale veninoase contra eroului ucrainian, hotărăşte justiţia franceză să amâne procesul cu un an, până când iscarioteniі vor aduna materialul ticluit de ei asupra pogromurilor din Ucraina, ca şi când asasinarea lui Petliura nu s'a întâmplat în Franţa.

Să nu uităm totuşi că aceiaş presă, din toată lumea, care reprezintă străinătatea, pentru orice ţară şi care apără pe asasinul Schwartzbarth se prăpădeşte după umanitate şi e contra violenţelor.

Rebeliunea din Bârseşti

— Se apropie ziua de 6 August, zi hărăzită marilor serbări de la Mărăşeşti. D nul pretor se frământă. Ce-ar putea face, să intre pe sub pielea, D-lui prefect? A da. A găsit! Satisfăcut işi freacă labele de să-i plesnească. Am in plasa mea un învăţător isteţ, ce-ar fi de i-aş porunci o piesă de teatru.

Felicitându-se în gând, de un aşa minunat plan, comunică măriei sale din Focşani, precum că posedă un învăţător care ar putea fabrica o piesă de teatru pentru serbările dela Mărăşeşti, urmând a fi jucată la 6 August.

M. Sa il felicită telefonic pe „zelosul" pretor. Acesta se umfla în pene.

— Partea cea grea era isprăvită, urma a doua, un fleac; consta doar dintr'un „ordin" dat învăţătorului care neapărat trebuia să-l execute, mai ales că era în joc „obrazul" d-sale de pretor, il felicitase chiar d-nul prefect şi de, asta e mult pentru d-lui.

Invăţătorul ceru o zi de gândire. Mai erau câteva zile până la serbări. Când să întocmească piesa, când să adune şcolarii, când să invete rolurile? A doa zi aduse răspunsul. Era peste putinţă.

— Răspunsul il socoti ca un act de nesupunere şi imediat anunţă d-lui prefect de Putna „rebeliunea din Bârseşti", săvârşită de învăţătorul Buşilă.

D-nul prefect sări ca ars.

— Un biet învăţător să nu să se supună la „ordenul reprezentantului înaltului guvern al M. Sale"? Ah! dar asta e prea prea! Cazul e prea grav, e primejduită ordinea de stat, e bolşevism curat!

Măr a sa făcu semn şofe-rului şi maşina trase la scară. In mai puţin de un ceas automobilul înghiţi spaţiul dintre Focşani şi Bârseşti cu rebeliunea..........

...Işi amintea de „zilele de aur" de altădată, pe când era plutonier-major. Când poruncea răcanului să-i facă ciubotele, mai incăpea discuţie? „Ordenul e orden, nu se discută". Nu trecea cinci minute şi răcanul apărea cu cizmele lună, de să ţi faci mustaţa în ele. Ş-acum un învăţător să nu se supună la ordenul reprezentantului inalt..... şi aici sughiţă. Auzi ce i se „poruncise" lui şi i se dase răgaz câteva zile, un fleac domnule o piesă de teatru, o nimica toată, şi răcanul iţi lustruia ciubotele cât ai bate in palme.

D-l Iorga a compus o piesă de teatru in tramvai, pe când se ducea acasă a doua zi a apărut de sub tipar şi se vindeau a treia zi cu kgr. la hală.

— Rebelul invăţător trebuia adus la realitate... prin argumente. Il găsi fumând. In toiul discuţiei măria sa d-nul prefect, care are ochiul ager şi vede tot, observă şi ţigara. Ceru socoteală pentru ce fumează în front şi fără a mai aştepta mult—trebue să ştiţi că d-sa e foarte activ—bâţul nedespărţitul tovarăş al crezului averescan primul simbol al puterii, şi făcu pe deplin datoria.

Noi ne aşteptam la mai mult. Ne aflăm in faţa uni caz de les majestate. D-nul prefect e milos, s'a mulţumit c'un ciomag, dar ia inchipuiţi-vă să fi fost altul.

Invăţătorul avu chiar indrăzneala să se apere, *dar cel de al doilea simbol al popularităţii averescane, reprezentat printr'un jandarm* işi pregătea puşca. In faţa acestui nou „argument guvernamental" învăţătorul capitulă Măria sa urcă din nou in maşină Dreptatea se făcuse!....

C. T. C.

Din raiul perdut

Ziarul averescan din Cernăuţi „Dreptatea" scrie:

Pogromul creştinilor în Vijniţa: In ziua de 31 Maiu a. c. seara la ora 11 mai mulţi evrei au atacat pe ţăranii Maria Mihailiuc, Fedor Hreharier, Alexa Haucec, Dimitrie Pervistnec şi pe un băiat necunoscut. Pogromul a fost aşa de mare că Maria Mihailiuc a fost dusă la spital, ceilalţi au scăpat cu capetele sparte. Agresorii sunt Burech Isac din Vijniţa şi alţii, cari se află încă liberi.

Hreţ Mihailiuc
ţăran din Comatin

. . . .

Ce obrăznicie să vorbeşti de funie în casa spânzuratului!

Cerem ca vinovaţii să fie pedepsiţi, dacă nu ne vom adresa D-lor Mayer Ebner şi Klüger, jidani, deputaţi averescani, rugându-i să facă o interpelare în Parlament şi să arate primejdia ce ameninţă pe creştinii din Bucovina.

P. E. TRAŞCU

(Din Gazeta Poporului).

Cetăţenii oraşului Orăştie au luat lăudabila iniţiativă de a ridica un monument Augustului nostru Rege Ferdinand I.

Informaţii

Ţinem prin aceasta să precisăm un fapt. La marele Consiliu contrar rău vorbitorilor şi al pescuitorilor în ape tulburi a fost complet uitate din vederi în ceia ce priveşte obiectivul urmărit, rezolvarea problemei jidăneşti ca o necesitatea de viaţă a neamului nostru.

Se dovedeşte încă odată puterea organizaţiei noastre şi aduce şi pe această cale urările noattre de viaţă lungă Preşedintelui nostru suprem Dl. Prof. A. C. Cuza. Nădejdea neamului întreg în Ligă este. Jidanii să-şi facă bagajele iar ticăloşii să-şi ferifice conştiinţa.

*

Ca să facă lumină asupra presupusurilor pogromuri, săvârşite sub Petliura în Ucraina, ziarele „Volonte" şi „Paris Soir" din Franţa a căror redacţii miroase a usturoi, au hotărit să trimită la faţa locului în Ucraina pe un ziarist francez, aceasta se cunoaşte după nume il cheamă doar Bernard Leccoche. De sigur că va face „lumină" şi va fi cât se poate de „nepărtinitor" după cum sunt totdeauna toţi fraţii lui Israel.

*

La tribunalul din Braşov, in ziua de 3 Iulie a. c., trebuia sa se desbată procesul intentat de parchetul local, senatorului **Bela Barabàs,** *pentru instigatiune contra statului comisă într'un articol apărut in 1924 în ziarul* **„Brassoi Lapok".** *Denotă că ziarul acesta e sub conducerea şoviniştilor* **Grünfeld, Kahane Szela** *şi* **Béla.**

Barabàs—demn ales al naţiunei—a găsit cu cale să nu să prezinte la proces. Tribunalul local a făcut intervenţii la poliţia din Arad, care primise citaţia abia.... săptămâna aceasta, cerându-i să-l aducă cu forţa. **„Forţa publică"** *a invocat inumitatea parlamentară şi Barabsul naţiunei a rămas netulburat.*

Se va cere parlamentului, din partea tribunalului Braşov, ridicare inumităţei prea cinstitului senator Bela Barabàs.

*

După vacanţa parlamentară d-nii Goldiş şi Lepadatu vor dimisiona.

Dela 12 August preţul pâinei la Paris s'a leftenit cu 10 centime la kilogram. Preţul unei pâini este deci de 2,65 fr. kilogramul.

*

In ziua de 1 August, a murit în cuibul munţilor Tatra, la Zakopane, cel mai mare poet polonez, contemporan, genialul **J. Kasprowicz.**

*

Marţi 10 August a fost convocată Adunarea Naţională franceză, la Versailles.

*

Guvernul francez studiază instituirea unor taxe speciale asupra strainilor a căror ţări de origină au valuta forte. Românii deci, nu vor fi impuşi la taxa de care vorbim mai sus.

*

In Rusia situaţia se agravează din zi în zi. Diferitele ştiri despre arestarea lui Troţki au produs dezordine. Sunt diferite versiuni. Unele ne vorbesc despre răsvrătirea comuniştilor contra guvernului sovietic. Altele anunţă că trupele rebele înaintează spre Moscova.

Din Suceava

In ziua de 6 August a. c., plut. jidan Horovitz, Bat. 12 Vânători de Munte, Jidanii Bercovici Leon şi Furăr, toţi din Suceava au rupt un drapel şi călcat în picioare, în str. Armaşului. Intervenind sergentul de stradă, plutonierul a scos baioneta şi cu multă găeutate, toţi au fost duşi la poliţie Acolo dl. Serfas, poliţaiul, a dresat proces-verbal dar dimineaţa nu mai era nimic. Drapelul rupt (corp delict) dispăruse, iar Jidanii liberi chiar din acea seară. Şeful Siguranţei, d. Popovici Const., cu toate investigaţiile făcute, n'a putut da de urma drapelului rupt.

Cerem autorităţilor în drept să cerceteze cazul, mai ales că printre implicaţi se află şi un plutonier în armata română şi care credem c'o fi jurat pe acel steag pe care în ziua de 6 August l-a călcat în picioare.

Comandantul Batalionului n'are nimic de zis?

Citiţi şi răspândiţi

ziarul „Spăda"

Românii de peste hotare

In urma războiului mondial, majoritatea Românilor s'au strâns între aceleaşi hotare, dar tot au mai rămas destui care n'au putut să se înglobeze marei masse. Aşa avem în Rusia vreo 500 mii, în Banatul sârbesc 200 mii, în Serbia veche prin valea Timocului şi în Bulgaria prin prejurul Vidinului încă vreo 500 mii, fără a mai vorbi de cei rămaşi în Ungaria în număr mai mic şi de numeroasele sate din întreaga Bulgarie. Soarta acelor Români e de tot jalnică, ameninţaţi fiind cu desfiinţarea. Lipsiţi de şcoli, fiindu-le interzise, nesprijiniţi de guvernele româneşti, sunt sortiţi peirei. Mai tristă e însă situaţia Românilor macedoneni. Până la 1913 se bucurau de o situaţie mai bună. Turcii îi priveau oarecum ca pe nişte prieteni, fiind singurii creştini din peninsula balcanică, nedoritori de o împărţire a imperiului Otoman. Mulţi ocupându-se cu păstoritul, turmele lor hălăduiau în voie prin toată Macedonia, iarna scoborînd în Tesalia unde turmele aveau hrană din belşug. Fiind oameni isteţi de ţineau mare parte din comerţul balcanic înfiinţând contoare pretutindeni.

Aveau din când în când de suferit de pe urma „comitagiilor" bulgari şi „antarţilor" greci, fiecare căutând a-i atrage în sfera lor. După răsboiul din 1913 Macedonia a fost împărţită ca o plăcintă, fiecare voind să ia cât mai mult. Serbia, Bulgaria, Grecia şi Albania fiecare au luat câte o halcă şi întind şi acum cu dinţii, nefiind pe deplin mulţumiţi. Dintre toţi Aromânii au avut mai mult de suferit. Păstoria nu o mai pot exercita din cauză că graniţile opresc trepădatul turmelor. Şcolile li s'au închis pe capete deşi pacea din 1913 le asigura, libertatea de a învăţa în limba lor. Atacurile comitagiilor s'au înteţit în urmă, terorizaţi fiind de bandele acestora. Sârbii (acum Jugo-Slavi) în calitate de aliaţi, se întrec în persecuţii. Cel puţin în Serbia veche nu ştim de mai funcţionează o şcoală ca lumea. In timp ce în Banatul nostru pentru 50 mii sârbi avem două licee, pentru o populaţie românească de peste 500 mii nu avem unul. Şi aceştia se chiamă că-s aliaţi, de Bulgaria nici nu mai vorbim. In Macedonia bulgărească nici nu se mai aude de aromâni. Românii timoceni bănuiţi c'ar simpatiza cu noi sunt persecutaţi. Unii au început a-şi trimite copii la noi în ţară la învăţătură nu mai au casă bună.

Cât despre aromânii din Grecia, situaţia lor e şi mai rea.

In urma răsboiului Greco-turc din 1919-1920, s'a hotărît a se face un schimb de populaţie între aceste

Urmarea în numărul viitor

Institutul de Arte Grafice „Viaţa Românească" S. A. -- 2504